

1961 18. Jan. 1894: 2. Beh. af Finansloov. f. 1894—95. (Indenrigsminist.) 1962

N. Nielsen: Det er Betænkningens Nr. 69, om hvilket jeg har lyst til at sige nogle faa Ord. Som det er bemærket af den ærede Ordfører, gaar det ud paa, at der forbeholdes Samraad med Ministeren angaaende Tilskud til jydsk Husmandsforening. Ærede Medlemmer — i alt Fald flere af dem — ville maasse erindre, at jeg ved Finansloovforslagets 1ste Behandling omtalte denne Sag nærmere, og jeg finder derfor ikke særlig Grund til at dvæle ved den nu. Jeg kunde maasse helt have ladet den være, da jeg har lagt Mærke til en Ytring, som er falden fra den ærede Ordfører, saa vel som fra Ministerbordet, og hvorefter der synes at være Velvilje til Stede over for Foreningen, og det er jo egentlig det, som det kommer an paa, vel at mærke, jaakremit denne Velvilje finder sit Udtryk i bestemte Pengesummer. Det er for det sidste Skjold, jeg har taget Ordet, fordi jeg gerne vilde henstille, at denne Pengesum, som der bliver Tale om, ikke bliver alt for knap. Jeg vil da i Tilslutning til, hvad jeg udtalte ved 1ste Behandling, tillade mig med nogle faa Ord at begrunde, hvorfor jeg tror, denne Fordring er berettiget. Det blev nemlig af den ærede Ordfører udtalt her, første Gang han havde Ordet ved 2den Behandling, at „Jydsk Husmandsforening“ havde den Stilling, at den fik sine 500 Kr., og saa hvad der blev tilovers, men der er kun et eneste Aar blevet noget tilovers, ellers har man altid været paa Bunden af Kassen. I Fjor tror jeg, at baade Finansudvalget og Ministeren vare meget velvillige lige over for Foreningen, men man strandede paa, at man mente, at der var noget tilovers, men der blev ingenting tilovers. Dette har været Grunden til, at vi have søgt saa vidt muligt at raabe lidt højere for denne Sag i Aar. Maatte jeg da gøre nogle enkelte Bemærkninger med Hensyn til Foreningen. Den staar for Djeblippet med et Medlemsantal af omtrent 2,600; i 1892, det sidste Regnskabsaar, for hvilket der foreligger Beretning, er der udbetalt i Understøttelse i alle Kredse, altsaa som Sygehjælp, over 5,000 Kr. I Forbindelse med Foreningen staar desuden en Begravelses-kasse, af hvilken 1,900 af dens Medlemmer ere Medlemmer, og som virker paa den Maade, at naar Manden eller Hustruen i

et saadant Hjem dør, saa bliver der udbetalt 100 Kr. til den efterlevende, og denne Begravelseskasse har i det sidste Aar udbetalt 3,500 Kr. Dertil kommer, som jeg alt gjorde opmærksom paa ved 1ste Behandling, at Foreningen nu er 10 Aar gammel, og efter dens Love skal den efter 10 Aars Forløb tillige træde i Virksomhed med Alderdomsunderstøttelse, og det er den Side af Sagen, som den daarligst kan magte. Denne Virksomhed er for saa vidt allerede begyndt fra i Aar, som der forskudsvis for det kommende Aar er udbetalt 800 Kr. i Alderdomsunderstøttelse, men denne Sag kniber det for Foreningen med at magte, og derfor henstiller man til de ærede lovgivende Faktorer, at komme Foreningen i Møde paa en saadan Maade, at der gives disse Folk noget, som kunde siges at blive en virkelig Støtte for dem. Jeg udtalte ved 1ste Behandling, at jeg kun ønskede at faa denne Forening stillet jævnsteds med andre Foreninger, som f. Eks. Fjerkræavlforeningen, Biavlforeningen og Totalafholdsforeningen, og at der blev sat en bestemt Sum til den. Hvis jeg forstod den ærede Minister ret, saa satte han sig imod at faa Foreningen paa en bestemt Konto, og det er jo for saa vidt heller ikke det væsentlige; den kan for saa vidt lige saa godt staa paa den almindelige Konto som paa en særlig, naar der blot fra alle Sider er Forstaaelse om, at den Sum, som Kontoen i Almindelighed bliver forhøjet med, skal komme jydsk Husmandsforening til gode. Her kan jo naturligvis ikke tales om nogen juridisk Ret, men en Sammenligning med Hensyn til den Nytte, denne Forening gør i Samfundet, med andre Foreninger, der i og for sig ere berettigede til at faa Understøttelse, som de af mig nævnte Foreninger, synes mig at være rimelig. Den ærede Ordfører har særlig nævnt en Ting, og det er det Bidrag, vedkommende selv giver. Dette bliver her-efter stigende for den nævnte Forening, men rundt regnet giver den 12,000 Kr. selv, og set i Forhold til de andre Foreninger, tør den saa komme op med en ret klækelig Sum. Biavlforeningen faar 2,000 Kr. og synes at have Udbyg til 1,000 til; Fjerkræavlforeningen har 2,000 Kr., og et Flertal indstiller den til andre 2,000 Kr., som ventelig blive bevilgede. Det hedder sig,